

med Grund gjøres de Indvendinger, som her ere gjorte. I Dag er det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgfreds (Ernst) igjen kommet tilbage til en Sammenligning med Underofficererne ved Søværnet. Jeg skal dog gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at han der glemte adskillige Ting. Deels sætter han en Pris paa Kosten tillands for de Bedkommende, som man jo ikke kan saaledes bedømme, da det jo berøer paa meget forskellige Forhold, deels udelader han to Ting. For det Første beholder Underofficeren ved Landhærens Brodrationen, medens den bortfalder for Underofficeren tilføes, og dernæst har Underofficeren ved Landhærens Mundering in natura eller 50 Rd. aarligt, medens Underofficeren ved Søværnet kun har 20 Rd. aarligt. Dette Sidste giver en Forskiel af $2\frac{1}{2}$ Rd. maanedligt, og regne vi saa Brodrationen til 2 Rd. maanedligt, vil man see, at det er $4\frac{1}{2}$ Rd. Forskiel maanedligt, som det ærede Medlem slet ikke har taget i Betragtning. Med Hensyn til Munderingen have vi igaar hørt Uttringer, som syntes at gaae ud paa, at man f. Ex. ikke havde Brug for Skomagere, naar man var tilføes, men jeg kan forsikre, at naar et Skib f. Ex. gaaer en Tour til Island, hvor hver Deel af Mandskabet efter Tour holder Vagt og bliver gennemblødt paa Vagten, da kan det ogsaa tage paa Fodtøiet; det er Noget, man ikke behøver lang Forklaring for at indsee. Men dernæst er der en særegen Omstændighed, som jeg ikke troer, det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgfreds har taget i Betragtning, og det er, at Underofficererne tilføes skalle ud for en meget stor Deel af deres Tid. Bemandsregulativet er netop anlagt saaledes, at man saavidt muligt kan spare paa det befarnes Mandskab, fordi man endda faaer det nok med og tager haard Brug af det i Krigstid, og derimod benytter sit egentlige faste Mandskab tilføes saameget som muligt, deels for at spare Dyre til Befarne, deels for at faae det tilbørligt indøvet. Men dette gjør, at disse Mænd maae bort en meget stor Tid af Aaret fra deres Familie, der jo kan telle foruden Huusmodrene mange Børn, og i saadanne Tilfælde vilde det jo være aldeles uforvarligt ikke at stille dem saaledes, naar de gik

ud tilføes, at de kunde lade i alt Fald en saadan Deel af deres Landlønning blive tilbage, at Familien kunde have det Allernødøstfiste. Var det Tilfældet, at vi aarligt udcommanderede Underofficerer ved Landhæren halvaarvis eller flere Maaneder bort fra deres Familier, vilde jeg betvivle, at de Satter, som ere foreslaede, vare rigtige; men det er netop saa, at under almindelige Forhold udcommanderes de i Gjennemsnit aarligt kun $22\frac{1}{2}$ Dag, og Forholdet er altsaa her et heelt andet. Det ærede Medlem for Bornholm Amts 1ste Valgfreds vilde hevise — dog ikke ved Tal —, at der ingen Forbedring var foretagen ved Underofficerernes Kaar ved den af os for 2 Aar siden vedtagne Lønningslov. Jeg skal ikke, da det ærede Medlem ikke synes at ønske det, komme ind paa nogen Talberegning i dette Forhold; jeg skal kun, og det er min Pligt, troer jeg, efter det, der er udtalt i Betænkningen, tillade mig at benegte den Fremstilling, som det ærede Medlem gav i saa Henseende. Det ærede Medlem kan for det Første ikke opstille som en lovbegrundet fast Lønningsdeel de Summer, der tilfløde Underofficererne ved Stilling. Dernæst kan det ærede Medlem heller ikke undlade at tage i Betragtning, at nu ere Classiforordningen af Underofficererne, og ogsaa Advancementsforholdene for dem, anderledes ordnede end tidligere. Naar det ærede Medlem vil tage dette i Betragtning, vil han indrømme, at Underofficerernes Stilling er langt fastere og sikrere, og altsaa bedre lønnet nu end dengang, hvorimod jeg vil give ham Ret i, at der er mange enkelte Personer af dem, der endnu tjene, som da havde ligesaa Meget, som de have nu. Det samme ærede Medlem fandt Krigsministerens Forslag i det Hele meget moderat, skjøndt det f. Ex. paa sine Steder forhøier indtil 10 Gange det Beløb, der hidtil har været tilstaaet Vedkommende. Det kan ikke hjælpe at disputere om denne Sag; thi jeg antager, at de Standpunkter, fra hvilke man seer Sagen, ere saa forskellige, at det ikke nytter at gaae nærmere ind derpaa. Men naar baade han, og det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgfreds (C. B. Nyholm) meente, at der var Tæfthed i det, som Ministeren i sit Forslag